

μάτων, ἐξαντλούντων τὸν ὀργανισμόν, οἷον πλευρίτιδος, περιτονίτιδος, λευχαιμίας, ὑπερτροφίας τῆς καρδίας, διαλείπόντων πυρετῶν κ. τ. τ., τὰ ὁποῖα ἐμμέσως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν ἀγγείων ἐν γένει καταστρέφοντα τὴν ἐλαστικότητα αὐτῶν ὅτε ἀρκεῖ αὐτὴ ἢ φυσιολογικὴ πίεσις τοῦ αἵματος νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ῥῆξιν αὐτῶν. Ἐνταῦθα δεόν νὰ ὑπαχθῶσι καὶ αἱ καταστάσεις ἐκεῖναι τῶν τριχοειδῶν τῆς ῥινός, τὰς ὁποίας ἀνευρυσμοὶ καλοῦσι καὶ καθ' ἃς τοπικῶς τὰ ἀγγεῖα εὐρύνονται εἰς λεπτότονον σάκκοι εὐκόλως τῇ ἐλαχίστῃ ἀφορμῇ ῥηγνύμενον. Αἱ ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης αἰτίας ἐπιστάξεις εἰσὶ συνήθως εἰς πρόσωπα ὑγιαίνοντα καὶ ἐπέρχονται πολλάκις αἰφνηδίως.

Τρίτον ἐπιστάξεις μᾶς δίδουσιν αἱ πλήξεις ἐπὶ τῆς ῥινός, αἱ διάφοροι μηχανικαὶ κακώσεις, ἐξελκώσεις ποικίλαι κ. τ. τ., αἰτία διὰ τῶν ὁποίων τραυματίζεται ἀμέσως ὁ βλεννογόνος τῆς ῥινός.

Ἰπάρχουσιν οὐχ ἥττον ἐπιστάξεις, ὧν τὰ αἴτια οὐδαμοῦ τῶν ἐκτεθεισῶν τριῶν τάξεων ἀνευρίσκομεν. Τοιαῦται εἶναι αἱ ἐπιστάξεις αἱ παρὰ τοῖς νέοις ἀπαντῶσαι. Καθ' ἐκάστην βλέπομεν ὅτι αἱ ἐπιστάξεις εἰσὶ συνήθεις εἰς τὴν μετὰ τὴν 6'. ὀδοντοφυϊαν ἡλικίαν, μετὰ τοῦ 15—25 ἔτους. Κάποτε οἱ τοιοῦτοι νέοι εἰσὶ λεπτοφυεῖς, ἀσθενοῦς ἰδιοσυστάσις, καχέκται, τὸ δέρμα τῶν εἶναι λεπτοφυές, αἱ φλέβαι τοῦ προσώπου τῶν ὄραται καὶ κυανίζουσαι, εὐκόλως ἐρυθριῶσιν, μικροὶ ἔπαθον χοιράδας, κατάγονται ἐνίοτε ἐκ γονέων φθισικῶν. Εἰς τοὺς τοιοῦτους παρατηρεῖται τὸ περίεργον ὅτι τὰς ἐπιστάξεις διαδέχονται μετὰ τὸ 20 ἢ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν αἰμορραγίαι τῶν βρόγχων καὶ ταύτας ἐπακολουθεῖ ἡ φθίσις.

Ἄλλ' αἱ ἐπιστάξεις ὀθενδῆποτε καὶ ἂν προέρχονται εἶναι πάντοτε σχεδὸν ἐπισχετάι διὰ τῆς τέχνης καὶ ταχέως, ἐκτὸς ἂν τὸ πάσχον ἄτομον εἶναι εὐρωστον καὶ ὑφίσταται ἐνοχλήματα ἀπὸ μέρους τῆς κεφαλῆς, ὅτε ἡ ἐπίσταξις καὶ ἐπιθυμητὴ εἶναι καὶ δύναται, ἂν ᾖναι μικρὰ, νὰ ἀφεθῇ εἰς ἑαυτὴν, διότι συνήθως μετ' ὀλίγον παύει. Ἰατρὸν συνήθως πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς ἀπὸ τῆς ῥινός